

ת"ד 977/05 - מדינת ישראל נגד נידאל סואעד

בית משפט השלום לתעבורה בעכו
ת"ד 13-05-977 מדינת ישראל נ' סואעד

בפני השופט אבישי קאופמן
בעניין: מדינת ישראל

המအישה

נגד

nidal souad

הנאשמים

גמר דין

הנאשם בתיק זה הורשע על פי הודהתו ביצוע עבירה של הפקרת לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה.

תחילה הנאשם כפר במיחס לו והתיק נקבע לשמיית הוכחות. לאחר ששמעו עדויותיהם של 4 עדויות חזר בו הנאשם מכפירותו, כאמור לעיל, והוא בעובדות כתוב האישום.

על פי עובדות כתוב האישום וכפי שהתברר במהלך שמיית הראיות, ביום 11.1.19, בסמוך לשעה 19:30, נаг הנאשם בטנדר מכיוון כmoon כרמייל, כשלצידו הנושא מר טארק סואעד. באותו שעה נסע בכיוון הנגדי מר יוסי רוזנברג ברכבת אחר. רכבו של מר רוזנברג "נתקע" בצד הדרך ומר רוזנברג עמד לצד רכבו בקטע כביש חשוב. במהלך הטנדר במר יוסי רוזנברג וגרם לו לחבלות מרבות מספר שברים. למורת האירוע הנאשם המשיך בנסיעה ועזב את המקום מבלי להושיט עזרה לנפגע. הנאשם המשיך בנסיעה לעיר כרמייל שם פנה למעבידיו סאלח סואעד, סיפר לו על המקרה ועל פי הנסיבות, יחד עימיו, פנה למשטרת כרמייל.

לא מיותר לציין כי כתוב האישום מיחס לנאשם עבירה של הפקרת, על פי החלטה המחייבת שבסעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה, אך לא מיחס לו אחריות לאירוע התאונת עצמו שאירע כאמור בקטע כביש חשוב כאשר הנאשם ככל הנראה לא יכול היה להבחין במר רוזנברג לפני האירוע או להימנע מהפגיעה בו.

לאור גילו הצעיר (יליד 24.2.91) ועתירותה של המאשימה למסר בפועל הופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקירות בעניינו.

שירות המבחן מצא כי חלק מהגורמים להטנהגוותו של הנאשם היו הרקע המשפחתית שלו, לרבות אובדן בני משפחה

שஸבו ממחלה גנטית, ומצא כי קיימת נזקנות טיפולית אצלו לשם רכישת כלים להתמודדות טוביה יותר עם מצבים מורכבים. עקב חוסר נכונות מצד הנאשם לא הוכנה תכנית טיפולית, והמלצת שירות המבחן הייתה להטיל עליו עונש של מאסר בעבודות שירות.

המאמינה סבורה כי מתחם הענישה ההולם בתיק זה הוא בין 18 ל-30 חודשים מאסר, ועל הנאשם יש לגזר עונש הממוקם ברף האמצעי, וזאת לצד פסילה ממושכת של רישון הנהיגה ועונשים נלוויים. עוד טוענת המאמינה כי כנסיבות לחומרה יש להביא בחשבון את חומרת החבלות של הנגע בתאונת והעובדת שהנתגש איננו לוקח את מלאה האחריות על העובדות הנטענות בכתב האישום, כפי שעולה מהתקcir בעניינו, כמו גם סיירובו להתחייב לקשר טיפול עם שירות המבחן בשל הקשי שלו להתפנות ממוקם העבודה ורצונו לחזור וללמוד.

מנגד, הנסיגור פירט את נסיבות קרות התאונת והתייחס לתנאי הכביש. לטענתו, התנהגוותו של הנאשם מיד לאחר קרות התאונת נבעה מחדרה והלם, בשים לב לכך שהנתגש היה רק ב-19 במועד התאונת. הנסיגור פירט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות גילו הצער ("בגיר צער" לדברי כב' השופט ג'ובראן בע"פ 7781/12) ומחלות גנטית ממנה סובלת משפחתו, שהביאה למותם של אחיו ואחותו והותירה אותו בן יחיד להוריו, הדואג לפרנסתם. הנסיגור פירט את אורח חייו הנורמלי של הנאשם וביקש כי מקבל את המלצה שירות המבחן. בעניין זה הפנה לע"פ 3754/14 **פלוני נ' מדינת ישראל**, שם אמר כב' השופט זילברטל, בין היתר, כי:

"...ואולם אין לומר שלא היו מקרים בהם נגזרו עונשי מאסר בעבודות שירות בעבורת הפקחה (שאין עימה אחריות לתאונת עצמה או עבירות נוספות כגון שיבוש וכו'), גם לאחר תיקון לפקודה..."

עוד ביקש הנסיגור פסילה קצרה ככל האפשר וקנס כספי לא גבוהה.

רבות כבר נאמר ונכתב על עבירות הפקחה אשר היא מהחמורות שבפקודת התעבורה, והמגלמת בתחום התנהגות פסולה ומכוערת, שיש להוקעה בכל דרך ובכל אמצעי. מדובר בחובה מוסרית ראשונה במעלה לבוא ולסייע לאדם פצוע הזקוק לעזרה. חובה זו מצאה את ביטויו בחוק לא תעמוד על דם רע, המחייב כל אדם להושיט עזרה לאדם המצוי בסכנה לחייו או לשלוות ובריאות גופו. חובת ההצללה והסייע מתחייבת ממידת קל וחומר כאשר מי שנפגה ברכב הוא שוגר לפגיעה באדם. הנורמה ההתנהגותית הרואיה של עצירה במקום התאונת נועדה להושיט עזרה למי שזקוק לעזרה, וזאת מהטעם שהתרחקות מזרת התאונת בשלבים כה ראשוניים שלה והימנענות מסיע ראשו והזעקה עצורה, עלולה לגרום להחמרה במצבו של מי שנפגע בתאונת. יתרה מכך, גם אם עזיבת זירת התאונת לא גרמה במישרין או בעקבות להרעה במצבו הרפואי של הנפגע, ההתנהגות עדין תחשב כפסולה וכזו שיש לעקרת מן השורש. תפקידיו של בית המשפט הוא לקבוע ענישה הולמת, אשר תבטא את חומרת המעשים וכדי למנוע, לפחות להפחית, את הישנותם.

במסגרת החוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 101), תשע"ב-2011, הוחמורה הענישה בגין עבירות ההפקחה אחרי הפגיעה, וכן מדרג חמורה בהתאם ליסוד הנפשי שנלווה לביצוע העבירה. סעיף 64א(ב), לפיו הורשע הנאשם בתיק זה, קובע עבירות הפקחה שנעשתה כאשר לנוגג מודעות בפועל לגבי פגיעה באדם, להבדיל מידיעה בכוח (סעיף 64א(א)).

המחוקק הציב את עבירות ההפקרת בראש מדרג חומרת עבירות התנועה, ולעבירה מסוימת תיק זה נקבע רף מקסימלי של 7 שנות מאסר. לגבי עבירה זו הביע המחוקק עמדה חד משמעית לפיה ראייה ענישה מחמירת הכללת מאסר בפועל כעונש חובה.

עם זאת, כאמור לעיל, הנאשם הנואם באחריות לתאונה ובجرائم החבלות לנפגע בתאונת, אלא בעבירות ההפקרת לבده. במקרה זה סבורני כי רף הענישה צריך להיות נמוך יותר, וזאת במובן מעבירת ההפקרת המתבצעת לצד עבירות נוספות. ראו לעניין זה דברי כב' השופט עמית בע"פ 2247/10 **ימינו נ' מדינת ישראל**.

סבירני כי במקרה זה, ובניגוד לumedת המאשימה מתחילה מתחם הענישה מרמה של שישה חודשים מאסר, ותו록 אפשרות לריצוי העונש בעבודות שירות, לצד פסילה משמעותית, וזאת בתלות בנסיבות כגון התנהגות הנאשם לאחר המקרה, השפעה על מצב הנפגע כתוצאה מההפקרת וכיו"ב נסיבות.

העונש הראו במקרה דנן:

כשאני מביא בחשבון את כלל הנסיבות, מסקנתי היא כי העונש הראו במקרה דנן הוא בקצתה הנמוך של מתחם הענישה, דהיינו שישה חודשים מאסר שירות בעבודות שירות.

למסקנה זו הגיעתי בעיקר לאור ארבעה שיקולים עיקריים.

הראשון, כאמור לעיל, היעדר אחוריות של הנאשם לתאונה עצמה. הדברים הוסבו לעיל, ואין צורך להרחיב בעניין זה.

השני, היעדר השפעה של מעשה ההפקרת על הטיפול שקיבל הנפגע; למרבה המזל, אין מדובר בפגיעה בידי שניה לבדו ואשר נותר שרוע לצד הקביש עד אשר נמצא, אלא באירוע לו היו עדים אשר הזעיקו חילוץ ועזרה לנפגע. לפיכך, עם כל היכיור שבמעשהו של הנאשם, עצם עזיבת המקום לא גרמה להחמרה בתוצאות התאונה.

שיקול שלישי, הוא גילו הצעיר של הנאשם. אין לצפות מאדם צעיר שהיה מתחת לגיל 20 ביום שעירונו שיקול דעת כל אדם מבוגר. גם אם אינו קטן עוד, הרי כאמור לעיל הינו בגדר "בגיר צעיר". מובן שאין בכך כדי לפטור אותו מאחריות למעשה, אולם יש בכך אולי כדי להסביר חלק מההתנהגותו.

שיקול רביעי ומרכזי במקרה דנן, הוא התנהגותו של הנאשם לאחר האירוע. אין צורך להסביר כי יש הבדל גדול בין מי שהסיגר את עצמו זמן קצר לאחר המעשה לבין מי שעשה זאת רק לאחר שהבין שחקירת המשטרה סוגרת עליו,

שלא להזכיר מקרים בהם הגדייל נהג לעשות וفعل לטשטש את הפגיעה ולהעלים עדויות הקשורות אליו ואת רכבו לאירוע. הנאשם CAN פנה מיידית למעבידו וفعل מיידית על פי עצמו של המעביר והטייצב בתחנת המשטרה עוד לפני נודע על המקרה ובטרם החלה חקירתו.

סבירני כי בין התנהגות מסווג זה ראוי הנאשם להקלת בעונש. אם נאמר כי אף מי שהסגיר עצמו דקות אחדות לאחר האירוע דינו למסר ממושך בפועל כעמדת המאשימה, נועד בכך מי שעזב את מקום התאונת להמשיך לנסות ולהשלים את מעשה המכוער, לבוח ולטשטש ראיות. אם לא נבחין בין מי שעזב מקום תאונה בפרץ הרגשות המידי שלאחר האירוע הטראומטי ובין מי שהמשיך ו فعل גם לאחר מכן בקור רוח כדי להתחמק מעונש, נעמיד את הראשון במצב שבו "אין לו מה להפסיד", ומאחר ובכל מקרה הוא צפוי לעונש מסר ממושך בפועל, ייווצר אצל תמרץ "להשלים" את מעשה ההפקפה בפעולות להעלמת ראיות.

לאמור לעיל, יש להוסיף את נסיבותו האישיות של הנאשם, את הטרגדיה המשפחתית האופפת את חייו ואת עברו הנורומי והנקוי.

בנסיבות אלה,סבירני כי המלצה השירות המבחן לעונש של עבודות שירות היא רואיה, תואמת את הגבול הנמור של מתחם הענישה, ואני מאשר אותה.

לפיכך אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

6 חודשים מסר בפועל.

*

עונש מסר זה ירוצה בעבודות שירות בכפר הילדים כרמיאל, כמפורט בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 28.10.14.

ה הנאשם יתיצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 25.12.14 בשעה 08:00 ביחיד עבודות השירות בתחנת משטרת טבריה.

ה הנאשם מזוהה כי הפרת תנאי עבודות השירות תביא להפסיקתו באופן מנחי וRICTO העונש במסר של ממש.

אני גוזר על הנאשם עונש של מסר מותנה لتקופה של שישה חודשים למשך שלוש שנים, שלא יבצע עבירה של נהייה בזמן פסילה.

* **אני פוסל את הנאשם מלקבול או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 שנים.**

לריצוי הפסילה, יפקיד הנאשם את רשיונו במצוות בית המשפט בעכו.

* **אני פוסל את הנאשם מלקבול או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 2 שנים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים,** והתנאי הוא שה הנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה.

* **אני פוסל את הנאשם מלקבול או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים,** והתנאי הוא שה הנאשם לא יעבור אחת העבירות המפורחות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה וירשע בה.

* **לאור מסרו, איןני גוזר על הנאשם קנס ומחייב אותו לחתום על התcheinבות כספית על סך 5000 ש"ח להימנע מלבצע עבירה בה הורשע בתיק זה שנתיים מיהיו.** ההתחייבות תיחתום בתוך 14 ימים, שאם לא יחתום יאסר למשך עשרה ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתחום 45 ימים.

המצוות תמציא החלטה זו לידיו הממונה לעבודות שירות.

ניתן היום, 24 נובמבר 2014, במעמד הנאשם, סגנוווע עו"ד מג'אדרה וב"כ המאשרה מתמחה מר דנינו.